

Universitätsbibliothek Paderborn

The Works Of The Right Honourable Joseph Addison, Esq.

In Four Volumes

Addison, Joseph

London, 1721

ΠΥΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΞΙΑ, sive Prælium inter Pygmæos et Grues
commissum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53615](#)

ΠΤΓΜΑΙΟ-ΓΕΡΑΝΟΜΑΧΙΑ,

S I V E,

P R A E L I U M

I N T E R

PYGMÆOS et GRUES commissum.

Pennatas acies, et lamentabile bellum
 Pygmeadum refero: parvas tu, Musa, cohortes
 Instrue; tu gladios, mortemque minantia rostra,
 Offensoisque Grues, indignantesque pusillam
 Militiam celebra; volucrumque hominumque tumultus.

Heroum ingentes animos et tristia bella
 Pieridum labor exhausit, versuque sonoro
 Jussit et æterna numerorum assurgere pompa:
 Quis lectos Graium juvenes, et torva tuentem
 Thesea, quis pedibus velocem ignorat Achillem?
 Quem dura Æneæ certamina, quem GULIELMUS
 Gesta latent? fratres Thebani, et flebile fatum
 Pompeii quem non delassavere legentem?
 Primus ego intactas acies, gracilemque tubarum

Carmine

Carmine depingam sonitum, nova castra secutus;
Exiguosque canam pugiles, Gruibusque malignos
Heroas, nigrisque ruentem è nubibus hostem.

Qua solis tepet ortu, primitiisque diei
India lœta rubet, medium inter inhospita saxa
(Per placidam vallem, et paucis accessa vireta)
Pygmæum quondam steterat, dum fata finebant,
Imperium. Hic varias vitam excoluere per artes
Seduli, et assiduo ferrebat arva popello.
Nunc si quis dura evadat per saxa viator,
Desertosque lares, et valles ossibus albas
Exiguis videt, et vestigia parva stupescit.
Desolata tenet victrix impune volucris
Regna, et seculo crepitat Grus improba nido.
Non sic, dum multos stetit insuperabilis annos
Parvula progenies; tum, si quis cominus ales
Congredi, et immixtæ auderet se credere pugnæ,
Miles atrox aderat, sumptisque feroculis armis
Sternit humi volucrem moribundam, humerisque reportat
Ingentem prædam; cæsoque epulatur in hoste.
Sæpe improvisas mactabat, sæpe juvabat
Diripere aut nidum, aut ulcisci in prole parentem.
Nempe larem quoties multa construxerat arte,
Aut uteri posuisset onus, volucremque futuram;
Continuo vultu spirans immane minaci
Omnia vastaret miles, fœtusque necaret
Immeritos, vitamque abrumperet imperfectam;
Cum tepido nondum maturuit hostis in ovo.

Hinc causæ irarum, bella hinc, fatalia bella,
Atque acies letho intentæ, volucrumque virumque

Commissæ

Commissæ strages, confusaque mortis imago.
 Non tantos motus, nec tam memorabile bellum,
 Mæonius quondam sublimi carmine vates
 Lusit; ubi totam strepitque armisque paludem
 Miscuit: hic (visu miserabile!) corpora murum
 Sparsa jacent juncis transfixa, hic gutture rauco
 Rana dolet, pedibusque abscisso poplite ternis
 Reptar humi, solitis nec feso saltibus effert.

Jamque dies Pygmæo aderat, quo tempore cæsi
 Pœnituit fœtus, intactaque maluit ova.
 Nam super his accensa graves exarsit in iras
 Grus stomachans; omnesque simul, quas Strymonis unda,
 Aut stagnum Mareotidis, imi aut uda Caystri
 Prata tenent, adsunt; Scythicaque excita palude,
 Et conjurato volucris descendit ab Istro,
 Stragesque immensas et vulnera cogitat absens,
 Exacuitque unguis iustum meditata futurum,
 Et rostrum parat acre, fugæque accommodat alas.
 Tantus amor belli, et vindictæ arrecta cupido.
 Ergo ubi ver nactus proprium, suspensus in alto
 Aëre concussis exercitus obstrepit alis,
 Terræque immensos tractus, semotaque longe
 Æquora despiciunt, Boreamque et nubila tranant
 Innumeri: crebro circum ingens fluctuat æther
 Flamine, et assiduus miscet cœlum omne tumultus.
 Nec minor in terris motus, dum bella facevit
 Impiger, instituitque agmen, firmatque phalangæ,
 Et furit arreptis animosus homuncio telis:
 Donec turma duas composta excurrat in alas,
 Ordinibusque frequens, et marte instructa perito.

VOL. I.

G g g

Jamque

Jamque acies inter medias sese arduus infert
 Pygmeadum duxor, qui majestate verendus
 Incessuque gravis reliquos supereminet omnes
 Mole gigantea, medianque assurgit in ulnam.
 Torvior aspectu (hostilis nam insculpsérat unguis
 Ore cicatrices) vultuque ostentat honesta
 Rostrorum signa, et crudos in pectore morsus.
 Immortali odio, æternisque exercuit iris
 Alituum gentem, non illum impune volucris
 Aut ore, aut pedibus peteret confisus aduncis.
 Fatalē quoties Gruibus distrinxerat ensem,
 Truncavitque alas, celerique fugam abstulit hosti!
 Quot fecit strages! quæ nudis funera pullis
 Intulit, heu! quoties implevit Strymona fletu!

Jamque procul sonus auditur, piceamque volantum
 Prospectant nubem bellumque hostesque ferentem.
 Crebrescit tandem, atque oculis se plurimus offert
 Ordinibus structus variis exercitus ingens
 Alituum, motisque eventilat aera pennis.
 Turba polum replet, specieque immanis obumbrat
 Agmina Pygmæorum, et densa in nubibus hæret:
 Nunc densa, at patriis mox reddita rarior oris.
 Belli ardent studio Pygmæi, et lumine sævo
 Suspiciunt hostem; nec longum tempus, et ingens
 Turba Gruum horrifico sese super agmina lapsu
 Præcipitat gravis, et bellum sperantibus infert:
 Fit fragor; avulsa volitant circum aera plumæ.
 Mox defessa iterum levibus sese eripit alis,
 Et vires reparata iterum petit impete terras.
 Armorum pendet fortuna: hic fixa volucris

Cuspede,

Cuspide, sanguineo fæse furibunda rotatu
 Torquet agens circum, rostrumque intendit in hostem
 Imbelli, et curvos in morte recolligit unguis.
 Pygmæi hic stillat latus de vulnere sanguis,
 Singultusque ciet crebros, pedibusque pusillis
 Tundit humum, et moriens unguem execratur acutum.
 Æstuat omne solum strepitum, tepidoque rubescit
 Sanguine, sparguntur gladii, sparguntur et alæ,
 Unguesque et digitæ, commistaque rostra lacertis.

Pygmeadum fævit, mediisque in millibus ardet
 Ductor, quem late hinc atque hinc pereuntia cingunt
 Corpora fusa Gruum; mediaque in morte vagatur,
 Nec plausu alarum, nec rostri concidit ictu.
 Ille Gruum terror, illum densissima circum
 Miscetur pugna, et bellum omne laborat in uno:
 Cum, subito appulsus (sic Di voluere) tumultu
 Ex inopino ingens et formidabilis Ales
 Comprendit pedibus pugnantem; et (triste relatu)
 Sustulit in cœlum; bellator ab unguibus hæret
 Pendulus, agglomerat strepitum globus undique densus
 Alitum; frustra Pygmæi lumine mœsto
 Regem inter nubes lugent, solitoque minorem
 Heroem aspiciunt Gruibus plaudentibus escam.

Jamque crudescit bellum, Grus desuper urget
 Pygmæum rostro, atque hostem petit ardua morsu;
 Tum fugit alta volans; is sursum brachia jactat
 Vulneris impatiens, et inanes fævit in auras.
 Talis erat belli facies, cum Pelion ingens
 Mitteret in cœlum Briareus, solioque Tonantem
 Præcipitem excuteret; sparguntur in æthere toto

G g g z

Fulminaque

Fulminaque scopulique: flagrantia tela deorsum
 Torquentur Jovis acta manu, dum vasta Gigantum
 Corpora fusa jacent, semiustaque sulphure fumant.

Viribus absumptis penitus Pygmea tandem
 Agmina languescunt; ergo pars vertere terga
 Horribili perculta metu, pars tollere vocem
 Exiguam; late populus Cubitalis oberrat.
 Instant a tergo volucres, lacerantque trahuntque
 Immites, certae gentem extirpare nefandam.

Sic Pygmæa domus multos dominata per annos,
 Tot bellis defuncta, Gruum tot læta triumphis,
 Funditus interiit: Nempe exitus omnia tandem
 Certus Regna manet, sunt certi denique fines,
 Quos ultra transire nefas: sic corruit olim
 Assyriæ Imperium, sic magnæ Persidis imis
 Sedibus eversum est, et majus utroque Latinum.
 Elysii valles nunc agmine lustrat inani,
 Et veterum Heroum miscetur grandibus umbris
 Plebs parva: aut, si quid fidei mereatur anilis
 Fabula, Pastores per noctis opaca pusillas
 Sæpe vident umbras, Pygmæos corpore cassos.
 Dum secura Gruum, et veteres oblita labores,
 Lætitiae penitus vacat, indulgetque choreis,
 Angustosque terit calles, viridesque per orbes
 Turba levis salit, et lemurum cognomine gaudet.

R E S U R-